

[Statsministeren]

vene, blandt andet ved en fastholdelse og så vidt muligt styrkelse af rentefaldet.

Der skal skabes fornyet vækst i dansk erhvervsliv. Derfor er det af afgørende betydning, at vi formår at leve op til den teknologiske udvikling og ikke mindst anvendelsen af informationsteknologien. Regeringen har arbejdet meget med disse problemer. I december i fjor fremlagde teknologirådet et teknologisk udviklingsprogram. Det indeholder en række interessante og velgennemarbejdede forslag, som nu vil indgå i de fortsatte overvejelser.

Det er lige så vigtigt, at den finanspolitiske linje ikke slækkes. Selv om statens underskud nu er faldende, er det stadig for stort, og det er vigtigt, at det stadig presses nedad gennem en stram udgiftspolitik.

Budgetlægningen for 1985 er allerede startet i statens og kommunernes institutioner. Regeringen vil som sædvanlig i de kommende måneder udstikke retningslinjer for dette arbejde. Hovedmålet for 1985 er at fastholde og konsolidere den stabilisering af udgifterne, der er opnået efter firkloverregeringens tiltrædelse. Det er derfor også regeringens mål, at statens budgetunderskud i 1985 kommer ned under 50 mia kr. Men det forudsætter, at realvæksten i statens og i kommunernes udgifter bringes til ophør. En sådan udgiftspolitik er – set i forhold til udviklingen i de sidste mange år – overordentlig stram og kræver betydelige omprioriteringer inden for det samlede offentlige budget. En stor del af disse omprioriteringer skal foretages inden for de nye totalrammer, der vil blive fastsat for udarbejdelsen af finanslovsforslaget for 1985. Regeringen sigter på et samlet udgiftsniveau i 1985 på omkring 185 mia kr. regnet i januar 1984-pris- og lønniveau, svarende til uændrede realudgifter i forhold til 1984.

Det er af afgørende betydning for budgetpolitikens succes, at regeringens moderniseringsprogram føres ud i livet. Det gælder såvel budgetreformen som problemkredsen omkring omstilling til nye løsninger, nye tilskudsformer og betalingsordninger, som øger omkostningsbevidstheden. Sådanne omlægninger er nødvendige for at gennemføre de betydelige omprioriteringer, som en stabilisering af det samlede udgiftsniveau kræver af os.

På det udenrigspolitiske område skal jeg henvise til min redegørelse her i folketinget den 4. oktober sidste år.

Når det gælder Danmarks grundlæggende placering i det internationale billede, er der bred enighed. Der er et stort flertal her i tinget for, at dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik skal bygge på vort medlemskab af EF, NATO og FN samt det nordiske samarbejde.

Regeringen vil gøre sit til at fastholde og befæste denne enighed, og vi indbyder folketinget til et åbent og konstruktivt samarbejde herom.

Ved indgangen til 1984 står vi over for store politiske og økonomiske udfordringer i det internationale samfund, der vil være afgørende for vor sikkerhed og vor velfærd. Situationen er på en række områder anderledes nu, end den var sidste år. I den kommende tid vil den internationale debat blive domineret af en genskabelse af dialogen mellem Øst og Vest, i første omgang i forbindelse med Stockholmkonferencen om tillidskabende foranstaltninger i Europa. Her vil Danmark søge at gøre sin indflydelse gældende for at fremme nedrustningsbestræbelserne.

Der er behov for, at vi i fællesskab aktivt bidrager til at fremme en ægte afspænding på grundlag af den fornødne sikkerhed, samt at vi i fællesskab gradvis udbygger indholdet af det europæiske samarbejde under respekt af traktaterne.

På det grundlag, jeg her har redegjort for, indbyder regeringen folketingets partier til et konstruktivt samarbejde om en videreførelse og udbygning af genopretnings- og moderniseringspolitikken.

Vælgerne har den 10. januar afstukket det parlamentariske grundlag for dette samarbejde. Den afgørelse må vi alle respektere. Nu har hver enkelt af os et ansvar for, at vi overvinder de politiske modsætninger og bidrager til en udvikling, der år for år skaber bedre vilkår for hele den danske befolkning.

Formår vi ikke i fællesskab at løse den opgave, vil vi pådrage os et meget tungt ansvar. Så lægger vi kimen til en politisk og økonomisk ustabilitet, der kan komme til at kaste sin skygge mange år frem i tiden.

Regeringen er en mindretalsregering. Det pålægger os et særligt ansvar for at formidle et samarbejde med andre partier her i folketinget. Vi påtager os dette ansvar, og vi vil